

Nagy Szent Gergely pápa, egyháztanító

Szent Gergely pápa tevékenységéhez hozzátartozott a hit terjesztéséről való gondoskodás. Mindannyiunk küldetése, hogy környezetünkben munkáljuk a hit terjedését, tanúságot tegyünk az Isten szeretetéről. Rómában előkelő családban született 540 körül.

A közszolgálatra készült, tehetséges fiatalember gyorsan haladt a ranglétrán. Rövidesen Róma város prefektusa lett, és ez lehetőséget biztosított számára, hogy megismerje a Város és Itália életét, gondjait. Ekkor szerezte azokat az ismereteket, amelyeket később, pápasága idején eredményesen tudott felhasználni.

Magányra vágyott, lemondott megbízatásáról, miután megismerkedett Szent Benedek tanításával. A Monte Coelion levő palotáját kolostorrá alakította (itt áll a róla elnevezett templom és kolostor). Csendes, szemlélődő életét pápai parancs szakította meg: Róma egyik kerületének diakónusa lett. Nem sokkal ezután a pápa követnek küldte Konstantinápolyba. A császári udvarban is szerzetes maradt. Itt megismerte a diplomáciai életet is, amely ismeretek sokban segítették főpapi működését. Diplomáciai küldetése 585/86-ban ért véget. Visszatért Rómába, az általa alapított kolostorba, ahol a pápa sokszor felkereste őt és tanácsát kérte.

A súlyos természeti katasztrófával sújtott város, amelynek a pápa is áldozatul esett, őt választották 590. szeptember. 3-án Szent Péter utódának ekkor van liturgikus ünneplése). Népének jó pásztora, a szegények segítője és a hit terjesztője volt. A római és az itáliai nép védelmezője, nem szerette a kiemelkedő címek használatát. Tőle származik a pápák ezen címe: Isten szolgálóinak szolgálója. Kiváló szervező, tanító, és a hagyomány szerint a róla

elnevezett „Cantus Gregorianus” jelzi, hogy a liturgiában is sokat alkotott. Az ő nevét viseli az egyik legrégebb, 8. századból fennmaradt Szakramentárium, liturgikus könyv. Számos írása, levelezése és beszéde maradt fenn. 604. márc. 12-én halt meg.